

ning udover den 31. Marts i Aar, og med den Tid, der er givet til Behandling af hele Sagen, ogsaa i denne nye Form, ser vi ikke anden Vej dertil end at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det kommer fra det høje Folketing. Dette skal jeg derfor tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører fandt Bestemmelsen upaakrævet. Jeg har ment, at den tværtimod var blevet nødvendig, saaledes som man havde set paa dette Spørgsmaal under den Behandling, Rigsdagen har givet Lovforslaget. Allerede da vi første Dag behandlede dette Spørgsmaal, veksledes der nogle Ord mellem den ærede Ordfører og mig, hvoraf fremgik, at jeg var meget betænkelig ved dette, at man afbryder Lovens Virksomhed den 1. November og alligevel tænkte sig som sandsynligt, at Nævnet skulde fortsætte og planlægge en Virksomhed udover Lovens Tidsgrænse. Jeg udtalte, at jeg var ikke sikker paa, om Nævnet vilde gøre det, eller om Nævnet kunde gøre det, og denne Betænkelighed ved Situationen blev yderligere bestyrket ved de Undersøgelser, jeg senere har foretaget vedrørende Sagen, hvorved jeg har forstaaet, at det i Brændselsnævnet menes, at man allerede i Juli—August nødvendigvis maa arbejde med dette Spørgsmaal, og at en fornyet Lovhjemmel helst bør foreligge allerede i September, hvis man vil have, at Loven skal gaa videre efter 1. November, idet Vinterhugst allerede kan begynde i Oktober. Under disse Forhold fandt jeg det allerede da næsten nødvendigt at faa klaret dette Spørgsmaal ved at sikre, at der i Tide blev tilvejebragt for Indenrigsministeriet, der jo skal henvende sig til Lovgivningsmagten angaaende Lovens eventuelle Fortsættelse, Begrundelse af Nødvendigheden deraf. Dette blev for saa vidt yderligere stadfæstet ved nogle Udtalelser, som faldt i Folketinget, hvor det fra et af Partiernes Side ligesom udtrykkeligt sagdes til Nævnet, at det maatte jo regne med, at Virksomheden var færdig i Slutningen af Oktober. Deroverfor maatte jeg sige: Nej, det kan ikke være afgjort endnu, det maa være Forholdene senere, som bestemmer, om den skal forlænges eller ikke, og en Afvikling af Loven maa i alt Fald være nødvendig. Hele Spørgsmaalet om vor Brændselsforsyning angaar en i den Grad afgørende Livsbetingelse for hele Samfundet, og vore

Brændselsforholds Udvikling er saa lidet lys, saa fuld af Vanskeligheder, at det ikke er forsvarligt ikke at være ganske klar over, hvorledes Stillingen er. Derfor har jeg ment det ønskeligt, at det udtrykkeligt siges til Nævnet, at det maa have sin Opmærksomhed henvendt paa i Tide at planlægge disse Forhold, og at der i Tide kan søges Lovhjemmel, hvis Forlængelse bliver nødvendig. Da den ærede Ordfører jo ikke blot paa sit Partis Vegne har sagt mig, at Ændringen er upaakrævet, men paa hele Udvalgets Vegne har sagt mig, at den bliver vedtaget, kan jeg takke for denne sidste Del af hans Indstilling.

Ordføreren (Kragh): Jeg ønsker at sige til den højtærede Minister, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvad der skulde hindre Brændselsnævnet i uden den Tilføjelse, som nu Lovforslaget har faaet, at foretage de fornødne Forarbejder til en eventuel Pligthugst i Vinteren 1919—20. Naar den højtærede Minister udtaler, at Brændselsnævnets Virksomhed ikke kan være afsluttet i Oktober, saa staaer Brændselsnævnets egne Ord derimod, idet Brændselsnævnet i den noksom omtalte Skrivelse, der findes som Bilag til Udvalgsbetænkningen her i Landstinget, udtrykkelig har sagt, at forsaavidt Tilførslerne maatte blive af en saadan Karakter, at man kunde siges at være betrygget, kunde Brændselsnævnet afslutte sin Virksomhed i Oktober. Det vil altsaa sige, at Brændselsnævnets Virksomhed med det Brændsel, som har været fremskaffet til Disposition i denne Vinter, og med Hensyn til det Brændsel, der fremskaffes i Sommerens Løb, Tørvene, kan slutte sin Virksomhed i Oktober Maaned. Og det er da en klar Sag, at det ogsaa maatte paahvile Brændselsnævnet, der selvfølgelig paa det nøjeste vil holde sig à jour med Tilførslernes Karakter udefra, at drage Omsorg for, at alt kunde være klart til at fortsætte Arbejdet, naar Loven eventuelt forlængedes, idet man planlagde Pligthugst for den kommende Vinter. Jeg kan derfor slet ikke se, hvad der ved denne Tilføjelse er vundet, medmindre man skulde formene, at man ved at give sin Tilslutning til, at dette Arbejde paalægges udført, har givet Udtryk for, at man under alle Omstændigheder ogsaa ønsker denne Pligthugst foretaget. I den Henseende maa jeg forbeholde mit Parti vor fuldstændig frie Stilling til at tage hele Spørgs-